

РЕШЕНИЕ

№ 294

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря ДЕНИСЛАВ ВЛ. БАЙРЕКТАРОВ като разглежда докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно наказателно дело № 20231110215041 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдът е сезиран с жалба по чл. 72, ал. 4, изр. 1 от ЗМВР от А. Ф. Д. (чрез процесуален представител) срещу задържането му съгласно конкретно посочена заповед, издадена от орган на 09 РУ - СДВР, като в жалбата и в съдебно заседание от страна на процесуалния представител на жалбоподателя и на самия жалбоподател се излагат конкретни аргументи от фактическо естество, както и за процесуална и материална незаконосъобразност на съответната заповед (която аргументация се оспорва в хода на съдебните прения устно с практически лишени от конкретика доводи от процесуалния представител на административния орган), като се претендират и разноски (такива се претендират и от процесуалния представител на административния орган).

Релевантно за решаване на делото, което няма за предмет установяване на вината или невинността на г-н Д. в извършване на съответното твърдяно престъпление, е единствено следното:

Приобщените към доказателствената съвкупност днес (с определение с правно основание аналогия с чл. 283 от НПК) книжа, както и самите дадени днес пред съда обяснения на жалбоподателя, съдържат – освен сигурни данни за това, че процесната заповед е издадена от служител на длъжност разузнавач IV степен в сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ в 09 РУ – СДВР (имайки предвид конкретно тук съответното приложено удостоверение) - още визираните в чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР данни за извършено престъпление (по чл. 354а, ал. 1 от НК) от жалбоподателя, т. е. наличието на подозрение за

държане на наркотични вещества с цел разпространение, а и разпространение на такива вещества (снабдяване на множество лица от съответния квартал), които данни са получени от друго задържано в хода на проведена специализирана полицейска операция лице, респективно след извършени на адреса, обитаван от жалбоподателя Д., претърсване и изземване от разследващ полицай, като са били намерени и иззети бяло вещество и тревиста маса, а също и данни за това, че г-н Д. доброволно се е явил впоследствие при органите на МВР, където е бил задържан, знаейки във връзка с намирането (от страна на полицията) на какво и къде бива задържан.

Задържането е осъществено от надлежен полицейски орган, като издадената в тази връзка заповед отговаря на императивните изисквания на ЗМВР и КЗПЧОС относно нейното съдържание (в нея дори относително подробно са изложени фактите по подозрението срещу А. Д., включително е посочено във връзка с конкретно ДП е налично съответното подозрение, т. е. заповедта определено отговаря на императивните нормативни изисквания за мотивиране).

По-нататък, налице е било и основаниято (освен това по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, посочено изрично в процесната заповед) по чл. 5, пар. 1, буква „с“ от КЗПЧОС, свързано с обосновано призната необходимост да се предотврати извършване на престъпление, доколкото информацията в смисъл, че жалбоподателят снабдява множество лица от съответния квартал с наркотични вещества съвсем очевидно обосновава логически и подозрението, че съответната дейност ще продължи да се осъществява (с по-голям или с по-малък обхват). В този ред на мисли, доброволното явяване на А. Д. пред органите на МВР не води до извод в смисъл, че задържането му е било ненужно и незаконосъобразно.

При извършената цялостна и служебна проверка (арг. от чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) съдът не установи основания за незаконност на процесното задържане. При такъв изход от делото основания за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя не са налице.

Съобразно действителния смисъл (действителната логика) на уредбата по чл. 63д от ЗАНН, приложима по аналогия (чл. 46, ал. 2 от ЗНА), вр. чл. 143, ал. 3 от АПК право на разноски - съобразно чл. 37 от ЗПрПом и по аналогия на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ - има СДВР, като бъде съобразено и това, че делото не се отличава с фактическа или правна сложност. Прилагайки по аналогия уредбата по НПК касателно веществените доказателства, след влизане на решението в сила материалите, представени в оригинал и приложени към писмото от 09 РУ – СДВР с рег. № 338400-14613 от 05.11.2023 г., следва да се върнат на съответното РУ на МВР като заинтересовано учреждение.

Така мотивиран и на основание чл. 72, ал. 4, изр. 1 и изр. 2 от ЗМВР, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА задържането на жалбоподателя А. Ф. Д., за което е издадена процесната заповед за задържане на лице с рег. № 3384зз-1094/27.10.2023 г. от инспектор в 09 РУ – СДВР А. Т. М..

Отхвърля искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя.

Осъжда горепосочения жалбоподател да заплати на СДВР сумата от 80 лева – разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Постановява след влизане на решението в сила материалите, представени в оригинал и приложени към писмото от 09 РУ – СДВР с рег. № 338400-14613 от 05.11.2023 г., да се върнат на така посоченото РУ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____